

Sygn. akt: VIII C 1030/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 29 października 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Bernadeta Piskorek

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013 roku we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: K. K. (1)

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą we W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. na rzecz powódki K. K. (1) kwotę 406,50 zł (czteryście sześć złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 1 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 30,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 22 marca 2012 r. do Sądu Rejonowego w Oświęcimiu powódka K. K. (2) domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwoty 406,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając treść podniesionych żądań podała, iż w dniu 22 maja 2011 r. dokonała zakupu butów damskich-sandałów za kwotę 349 zł, w sklepie należącym do strony pozwanej, znajdującym się w Galerii (...) w B.. Wskazała, że w przedmiotowym obuwiu ujawniła się wada polegająca na ich całkowitym rozklejeniu. Wada ujawniła się w dniu 1 września 2011 r. Powódka podała, że w dniu 4 września 2011 r. zgłosiła w sklepie w B. reklamację uszkodzonych butów. Powódka domagała się zwrotu gotówki. Podała, że strona pozwana nie dokonała zwrotu gotówki, ani też nie ustosunkowała się do przedmiotu reklamacji. Wskazała, że dwukrotnie wystąpiła do strony pozwanej z pisemnym wezwaniem, by ta przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. Działania powódki okazały się bezskuteczne. Powódka poza żądaniem zwrotu ceny obuwia domagała się także zwrotu kosztów poniesionych w związku z wniesioną reklamacją, tj. kwoty 50 zł poniesionej tytułem dostarczenia reklamowanego obuwia do sklepu oraz kwoty 7,50 zł tytułem kosztów korespondencji wysyłanej do strony pozwanej.

W dniu 9 maja 2012 r. Sąd Rejonowy w Oświęcimiu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym o sygnaturze akt I Nc 545/12.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, wniesionym w dniu 27 sierpnia 2012 r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości jako nieuzasadnionego i nie udowodnionego oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu podała, że dokonała skutecznej naprawy reklamowanego obuwia, a minimalne odklejenie przodu buta jako wada nieistotna nie uzasadniała zwrotu gotówki. Wskazała, że niezasadny jest podnoszony przez powódkę zarzut niezachowania przez stronę powodową 14 dniowego terminu na ustosunkowanie się do reklamacji. Strona pozwana podała, że w dniu złożenia reklamacji przez powódkę uzgodniono formę otrzymania przez powódkę informacji na temat jej rozpatrzenia. Podała, że w treści zgłoszenia reklamacyjnego powódka zaakceptowała e-mailową formę otrzymania informacji na temat rozpatrzenia reklamacji przez stronę pozwaną. Podała też, że powódka w treści zgłoszenia nie poczyniła żadnych zastrzeżeń i zmian w zakresie sposobu otrzymania tej informacji. Strona pozwana podkreśliła, że wybór powiadomienia zawsze należy do kupującego. Wskazała, że swoje stanowisko co do rozpatrzenia reklamacji przesała powódce na adres e-mail przez nią wskazany w dniu 4 września 2011 r., następnie również na adres e-mail sklepu w B. w dniu 12 września 2011 r. Strona pozwana podniosła także, że prawo do odstąpienia od umowy przysługiwałoby powódce dopiero, gdy brak byłoby możliwości naprawienia bądź wymiany towaru na nowy. Zarzuciła, że powódka nie udowodniła, by naprawa oraz wymiana nie były możliwe i że w związku z tym przysługuje jej prawo do odstąpienia od umowy.

Strona pozwana podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu.

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2013 r. sprawa została przekazana tut. Sądowi jako miejscowo właściwemu.

W piśmie procesowym z dnia 6 września 2013 r. powódka podniosła, że w zgłoszeniu reklamacyjnym wyraźnie wskazała, że żąda pisemnego powiadomienia w zakresie rozstrzygnięcia reklamacji przez stronę pozwaną i w tym celu przypięła wizytówkę z adresem korespondencyjnym. Powódka zaprzecza jakoby otrzymała w dniu 4 września 2011 r. wiadomość w postaci elektronicznej od strony pozwanej zawierającą jej stanowisko w sprawie. Podała, że uprawniona była do odstąpienia od umowy, gdyż strona pozwana nie udzieliła odpowiedzi w zakresie rozpatrzenia reklamacji w terminie 14 dni od jej złożenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 maja 2011 r. powódka w sklepie należącym do strony pozwanej w Galerii (...) w B. kupiła obuwie damskie-sandały za kwotę 349 zł.

(bezsporne)

W dniu 1 września 2011 r. powódka stwierdziła niezgodność towaru z umową. W dniu 4 września 2011 r. zgłosiła reklamację zakupionego obuwia w sklepie należącym do strony pozwanej w Galerii (...). Jako podstawę reklamacji wskazała odklejenie podeszwy w części przedniej w obu półparach obuwia. W zgłoszeniu reklamacyjnym zaznaczyła, że oczekuje pisemnego stanowiska strony pozwanej w sprawie rozpatrzenia reklamacji. Powódka zażądała zwrotu gotówki.

Dowód: - zgłoszenie reklamacyjne nr 5 z dnia 4 września 2011 r., k. 7-8.

Strona pozwana zleciła sporządzenie opinii rzeczoznawcy w zakresie obuwnictwa i kaletnictwa W. W.. Rzeczoznawca stwierdziła, że powstała usterka kwalifikuje się do naprawy i z uwagi na to, że jest nieistotna brak podstaw do zwrotu gotówki. Strona pozwana przychyliła się do treści opinii rzeczoznawcy uznając, iż wady w obuwiu są nieistotne i kwalifikują się do naprawy.

Dowód: - opinia rzeczoznawcy ds. obuwia z dnia 12 września 2011 r., k. 22.

Strona pozwana ustosunkowała się do reklamacji zgłoszonej przez powódkę, wysyłając wiadomość e-mail do sklepu należącym do strony pozwanej w Galerii (...) w B..

Dowód: - wiadomość e-mail z dnia 12 września 2011 r., k. 23.

Powódka nie otrzymawszy żadnej odpowiedzi w sprawie rozpatrzenia reklamacji w dniu 19 września 2011 r. zwróciła się pisemnie do strony pozwanej o zwrot gotówki za reklamowane obuwie, w związku z odstąpieniem przez nią od umowy.

Dowód: - pismo powódki z dnia 19 września 2011 r., k. 6.

Pismem z dnia 14 listopada 2011 r. powódka wezwała ostatecznie stronę pozwaną do zwrotu kwoty 349 zł w związku z odstąpieniem przez nią od umowy, a także kwoty 50 zł kosztów poniesionych w związku z dostarczeniem reklamowanego obuwia do sklepu strony pozwanej, a także kwoty 7,50 zł tytułem kosztów korespondencji kierowanej do strony pozwanej.

Dowód: - wezwanie z dnia 14 listopada 2011 r., k. 5.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione w całości i jako takie zasługiwało na uwzględnienie.

Roszczenie powódki znajdowało oparcie w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002, nr 141, poz. 1176 z późn. zm.). Art. 1 ust. 1 cyt. ustawy stanowi, iż ma ona zastosowanie do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny). Niewątpliwie zakupione przez powódkę buty są towarem konsumpcyjnym, nabytym w celu niezwiązanym z jego działalnością zawodową, czy też gospodarczą.

Po analizie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego, w świetle stanu faktycznego zaistniałego w sprawie Sąd oparł się na brzmieniu art. 8 wyżej cyt. ustawy. Z brzmienia art. 8 ust. 3 wynika, że jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie związanie z ujawnieniem się wady w zakupionym towarze, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione.

Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 8 ust. 4, jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna.

Wobec powyższego na uwzględnienie zasługuje w ocenie Sądu argument powódki, że miała ona prawo do odstąpienia od umowy, gdyż nie została poinformowana przez stronę pozwaną w 14 dniowym terminie o stanowisku w zakresie rozpatrzenia reklamacji, co oznacza, że strona pozwana uznała reklamację za uzasadnioną, nie rozpoznając jej jednak w odpowiednim terminie. Sąd nie podziela zaś kontrargumentacji strony pozwanej w tym zakresie. Zwrócić uwagę należy przede wszystkim na fakt, że z załączonego przez powódkę dokumentu zgłoszenia reklamacji bezsprzecznie wynika, iż zastrzegła pisemny sposób powiadomienia jej o wyniku rozpatrzenia reklamacji. Strona pozwana zaś w treści uzasadnienia sprzeciwu podkreśliła wręcz, że wybór powiadomienia zawsze należy do kupującego. Zatem skoro powódka wyraźnie dokonała wyboru pisemnego powiadomienia jej o stanowisku strony pozwanej, a strona pozwana przyznała, że powódka miała do tego prawo, uznać należy, że strona pozwana przekazując swoje stanowisko w sprawie co do rozpatrzenia reklamacji poprzez wiadomość e-mail, wysłaną do sklepu w B. nie uczyniła zadość ustaleniom między stronami i tym samym nie dochowała 14 dniowego terminu. Z powyższego wynika zatem, że strona pozwana uznała reklamację powódki za zasadną, nie rozpoznając jej jednak w odpowiednim terminie.

Nadto jeżeli strona pozwana podniosła, że skutecznie powiadomiła powódkę o swoim stanowisku w sprawie, dochowując 14 dniowego terminu, winna tę okoliczność udowodnić. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strona pozwana zaś w toku

procesu tego nie udowodniła. Zatem biorąc pod uwagę powyższe uznać należało, że istniało po stronie powódki uprawnienie do odstąpienia od umowy, z którego powódka skutecznie skorzystała.

Co więcej Sąd wskazuje, że zgodnie z brzmieniem przepisu art. 494 k.c. strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy; może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Tym samym, wraz ze skutecznym odstąpieniem przez powódkę od umowy, po jej stronie powstało żądanie zwrotu uiszczonej ceny, po stronie pozwanej zaś obowiązek zadośćuczynienia temu żądaniu. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu, zasadnym jest żądanie przez powódkę zwrotu uiszczonej ceny obuwia wraz z kosztami poniesionymi przez powódkę w związku z wniesieniem reklamacji oraz wysyłką korespondencji do strony pozwanej w sumie w wysokości 406,50 zł.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty Sąd oparł na treści art. 481 k.c., z którego wynika, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na przepisie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Mając na uwadze, iż powódka wygrała sprawę w całości, Sąd zasądził na jej poniesione w sprawie koszty, na które składała się opłata od pozwu w wysokości 30 zł.

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania należało orzec, jak w punkcie II wyroku.